

ספר מלכים א

נערך על ידי מיכאל משה הורן

פרק א'

- (א) והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו :
- (ב) ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך :
- (ג) ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך :
- (ד) והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה :
- (ה) ואדניהו בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו :
- (ו) ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום :
- (ז) ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניהו :
- (ח) וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו :
- (ט) ויזבח אדניהו צאן ופקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך :
- (י) ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא :
- (יא) ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת פי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע :
- (יב) ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנג שלמה :
- (יג) לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנג מלך אחרי והוא יושב על כסאי ומדוע מלך אדניהו :
- (יד) הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך :
- (טו) ותבא בת שבע אל המלך והחדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך :
- (טז) ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך :
- (יז) ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנג מלך אחרי והוא יושב על כסאי :
- (יח) ועתה הנה אדניהו מלך ועתה אדני המלך לא ידעת :
- (יט) ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא :
- (כ) ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי יושב על כסא אדני המלך אחרי :
- (כא) והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים :
- (כב) והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא :
- (כג) ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה :
- (כד) ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא יושב על כסאי :
- (כה) כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו :
- (כו) ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא :
- (כז) אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך {עבדך} מי יושב על כסא אדני המלך אחרי :

(כח) ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך :

(כט) וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה :

(ל) כי באשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי בן אעשה היום הזה :

(לא) ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם :

(לב) ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך :

(לג) ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל גחון :

(לד) ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה :

(לה) ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה :

(לו) ויען בבניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן בן יאמר יהוה אלהי אדני המלך :

(לז) באשר הנה יהוה עם אדני המלך בן יהוה {יהוה} עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד :

(לח) וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והפלתו וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אותו על גחון :

(לט) ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה :

(מ) ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם :

(מא) וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הזמה :

(מב) עודנו מדבר והנה יונתן בן אביגתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר :

(מג) ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה :

(מד) וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והפלתו וירכבו אותו על פרדת המלך :

(מה) וימשחו אותו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם :

(מו) וגם ישב שלמה על כסא המלוכה :

(מז) וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך {אלהים} את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב :

(מח) וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות :

(מט) ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו :

(נ) ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח :

(נא) ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב :

(נב) ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת :

(נג) וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך :

פרק ב'

(א) ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר:

(ב) אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש:

(ג) ושמת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקותיו מצותיו ומשפטי וועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם:

(ד) למען יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יפרת לך איש מעל פסא ישראל:

(ה) וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבגר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתנו דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו:

(ו) ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל:

(ז) ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך:

(ח) והנה עמד שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכותי מחננים והוא ירד לקראתי הירדו ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב:

(ט) ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול:

(י) וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד:

(יא) והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים:

(יב) ושלמה ישב על פסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד:

(יג) ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום:

(יד) ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר:

(טו) ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהנה היתה לו:

(טז) ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר:

(יז) ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה:

(יח) ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך:

(יט) ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על פסאו וישם פסא לאם המלך ותשב לימינו:

(כ) ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך:

(כא) ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה:

(כב) ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה:

(כג) וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה:

(כד) ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיבני \ {ויושיבני} על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניו:

(כה) וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת:

(כו) ולאביתר הכהן אמר המלך ענתית לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי:

(כז) ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה:

(כח) והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח:

(כט) ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו:

(ל) ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני:

(לא) ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי:

(לב) והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבגר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה:

(לג) וישבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו והיה שלום עד עולם מעם יהוה:

(לד) ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר:

(לה) ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר:

(לו) וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה:

(לז) והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך והיה בראשך:

(לח) ויאמר שמעיה למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעיה בירושלם ימים רבים:

(לט) והיה מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעיה אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעיה לאמר הנה עבדיך בגת:

(מ) ויקם שמעיה ויחבש את חמורו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעיה ויבא את עבדיו מגת:

(מא) ויגד לשלמה כי הלך שמעיה מירושלם גת וישב:

(מב) וישלח המלך ויקרא לשמעיה ויאמר אליו הלוא השבעתך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלקת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי:

(מג) ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך:

(מד) ויאמר המלך אל שמעיה אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך:

(מה) והמלך שלמה ברוך וכסא דוד והיה נכון לפני יהוה עד עולם:

(מו) ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה: